

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/91/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119205150
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119205150.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaný v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547 proti žalovanej J. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. N. M. XXX, o zaplatenie 608,22 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 32Csp/63/2019-52 zo dňa 12.07.2019 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou súdu podanou 13.02.2019 domáhal toho, aby súd uložil žalovanej zaplatiť mu sumu 608,22 eura s príslušenstvom, pričom dôvodom uplatneného nároku malo byť nedodržanie povinnosti žalovanej zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, ktorú so žalovanou uzavrel právny predchodca žalobcu, ktorým bola spoločnosť E. B., a.s. Podľa žaloby bol obsahom úverovej zmluvy záväzok veriteľa poskytnúť žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5 000 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Žalovaná úver vyčerpala vo výške 600 eur. Okrem tejto sumy mala žalobcovi zaplatiť aj 6,48 eura, ide o sumu poplatkov.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 12.02.2015 uzatvoril právny predchodca žalobcu (E. B. a.s.) so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Zmluva je rozdelená na dve časti. Obsahom časti 1. je zmluva o spotrebiteľskom úvere a obsahom časti 2. je zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX bol žalovanej poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti stanovené v zmluve. Cena tovaru bola uvedená 496 eur, pričom priama platba predajcovi bola 40 eur, výška úveru tak bola 456 eur. Plnenie z predmetnej úverovej zmluvy nebolo predmetom tohto sporu.

Súčasťou formulárovej zmluvy bola v časti 2. zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru žalovanej do výšky schváleného úverového rámca a za podmienok dohodnutých v zmluve o úvere. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Výška úverového rámca bola 5 000 eur, výška úrokovej sadzby 28,68 % ročne - fixná, aktuálna výška úverového rámca

600 eur, ročná percentuálna miera nákladov bola 46,36 %, výška mesačnej splátky: minimálne 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur, splatnosť prvej mesačnej splátky: 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru, zvolený súbor poistenia: štandardný súbor poistenia, poplatok za poistenie 3,33 %.

Žalovaná dňa 06.10.2015 čerpala úver 600 eur (výber v ATM). Podľa výpisu z úverového účtu žalovaná žiadnu úhradu nevykonala.

Veriteľ zo zmluvy listom zo dňa 28.01.2016 zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty ku dňu 01.05.2016 vypovedal a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy 608,22 eura do 14 dní od doručenia výpovede.

Súd uviedol, že žalovaná na pojednávaní povedala, že úver potrebovala na práčku a potom jej prišla karta. Nevedela o tom, že podpísala dve zmluvy.

Vychádzajúc z vyjadrenia žalovanej, mal súd prvej inštancie za to, že zmluva, nárok z ktorej bol predmetom konania, je pre nedostatok vôle uzatvoriť ju, zmluvou neplatnou. Vôľou žalovanej bolo uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere za účelom kúpy spotrebného tovaru bez toho, aby žalovaná mala záujem aj o revolvingový úver. Podľa súdu prvej inštancie išlo o plnenie z neplatného právneho úkonu, ktoré bolo potrebné vysporiadať ako bezdôvodné obohatenie, nakoľko žalovaná z bankomatu výber realizovala 06.10.2015 a žaloba na súd podaná 13.03.2019, podaná bola po uplynutí premlčacej doby, preto žalobu zamietol.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia Občianskeho zákonníka - 37 ods. 1, § 39, § 41, § 52 ods. 1-4, § 54 ods. 1, 2, § 54a, § 451 ods. 1, 2, § 100, § 107 ods. 1, 2, 3.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1, 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP žiadajúc, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca uviedol, že žalovaná úverovú zmluvu, nárok z ktorej bol predmetom konania podpísala, prejavila svoju slobodnú a určitú vôľu byť ňou viazaná. Pri uzatváraní zmluvy nerozporovala žiadne skutočnosti, nevyslovovala nesúhlas so znením úverovej zmluvy, práve naopak, prehlásila, že si úverovú rámcovú zmluvu prečítala, porozumela jej a na znak súhlasu ju podpísala. Žalobca poukázal na to, že podpísaním úverovej zmluvy nevznikajú žalovanej automaticky žiadne peňažné záväzky z revolvingového úveru. Vydaním kreditnej karty nevzniká žiadny peňažný záväzok, povinnosť revolvingový úver splácať nastáva najskôr v kalendárnom mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol revolvingový úver čerpaný. Čerpanie úveru bolo závislé výlučne od vôle žalovanej. Žalobca ho žalovanej nijako nevnucoval, tvrdenie súdu v tomto smere je nesprávne.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

5. Súd prvej inštancie svoje zamietavé rozhodnutie založil na úvahe o nedostatku vôle žalovanej uzavrieť zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, čo má spôsobovať jej neplatnosť, v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon musí byť urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, ak by mal byť právny úkon pre nedostatok vôle neplatný, muselo by zo zistených skutkových okolností vyplývať, že nebol urobený slobodne alebo vážne. Nedostatok slobody môže byť spôsobený fyzickým alebo psychickým donútením, nie vážny je len taký právny úkon, ktorý sa ako nie vážny javí všetkým tretím osobám, pretože je zjavné, že konajúci nejednal spôsobom obvyklým pre realizáciu právneho úkonu.

6. Jediným dôkazným prostriedkom, o ktorý súd prvej inštancie oprel svoj záver o údajnom nedostatku vôle žalovanej uzavrieť zmluvu je vyjadrenie žalovanej na pojednávaní dňa 12.07.2019. Žalovaná uviedla, že zmluvu uzatvárala za účelom kúpy práčky, ďalší úver nechcela, potom jej poslali kartu, už ani nevie koľko mala platiť.

Zmluva, nárok z ktorej bol predmetom konania, bola uzatvorená dňa 12.02.2015, z výpisu z účtu vyplýva, že výber z automatu v sume zhodnej s výškou zhodnou s úverovým rámcom aktuálnym ku dňu uzavretia zmluvy, čo bolo 600 eur, bol žalovanou realizovaný 06.10.2015, t.j. 8 mesiacov po uzatvorení zmluvy. Uvedené skutkové okolnosti súd prvej inštancie nijako nehodnotil.

7. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúca z citovaného ustanovenia § 191 CSP v súlade s článkom 15 základných princípov CSP vychádza z ústavného princípu nezávislosti súdov a znamená, že záver ku ktorému sudca dospeje z vykonaných dôkazov z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Hodnotenie dôkazov úvahou súdu však neznamená ľubovôľu súdu pri hodnotení. Hodnotiacia úvaha musí vždy zodpovedať zásadám formálnej logiky, musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci a musí byť preskúmateľná, sudcovská argumentácia má byť racionálna a presvedčivá. Výsledky hodnotenia dôkazov sú aj súčasťou odôvodnenia rozhodnutia, pretože z ust. § 220 ods. 2 CSP vyplýva, že je povinnosťou súdu v odôvodnení stručne, jasne a výstižne uviesť, ktoré skutočnosti súd považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Len jednostranný selektívny výber dôkazov súdom však nie je v súlade s týmto princípom.

8. Z rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie za základ svojej úvahy vzal len výpoveď žalovanej bez toho, aby tento dôkazný prostriedok konfrontoval s inými dôkaznými prostriedkami, bez toho, aby sa vysporiadal s tým, či je alebo nie je v súlade s logikou veci tvrdenie žalovanej, že o revolvingový úver nemala záujem keď s odstupom viacerých mesiacov po podpise zmluvy z bankomatu vybrala presne tú sumu, ktorá bola v zmluve kvantifikovaná ako suma aktuálneho úverového rámca, t.j. 600 eur. Súd prvej inštancie sa tak náležite nevysporiadal so všetkými dôkazmi a selektívne výberom jedného dôkazného prostriedku dospel k skutkovým zisteniam nemajúcim oporu vo vykonaných dôkazoch, čím uplatnený nárok aj nesprávne posúdil.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) c) CSP nakoľko nesprávnym postupom súdu, ktorý náležite nevyhodnotil všetky dôkazy rozhodné pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku došlo k porušeniu práva strany na spravodlivý proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v ktorom je implikované právo na súdnu ochranu zaručené článkom 46 ods. 1 a nasledujúcich Ústavy Slovenskej republiky. Odvolací súd preto vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 391 ods. 1 CSP.

9. V priebehu ďalšieho konania sa súd prvej inštancie bude opätovne zaoberať dôvodnosťou uplatneného nároku, vyhodnotí všetky dôkazy v ich jednotlivosti ako aj vzájomnej logickej súvislosti, pričom vezme zreteľ na to, že posúdenie každého nároku je vecou posúdenia individuálnych skutkových zistení.

10. Následne súd prvej inštancie rozhodne o nároku na náhradu trov konania vrátane nároku na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.